

Job et Thobias irridebatur Affuerūt illico creditores monētes debita sibi persolui. fugit pecūia. capiunt pignora nemo fideiussit. quoniā desertus erat ab omnibus. Cūq; angustie eū premerēt vndiq; ait apud se meste lachrimisq; p̄fusus. Quid faciā miserorū miserrim⁹. quo me vertam? quid attemptabo. Nūmus honoratur. sine nūmo null⁹ amat. fodere nō valeo. inter notos etiā mendicare erubescō. Ad cui⁹ tandē auxiliū cōfugiā? Ecce celū et terra. p̄ter et oīa mihi aduersant̄ elementa Derideo: ab amicis. alienus sum bñficijs ac destitūt⁹ oportunitis consiliarijs Melius ergo mihi est vt mendicus peregriner ad sanctum. Jacobum. quaz tantis malis subiaccens infester molestijs quotidianis a creditorib⁹. Accepto igit̄ baculo clam ciuitatem exiit. et totus desolatus et contristatus in agro ad deū genuflexu se conuertit dicēs. O benignissime et misericors deus meus domine hiesu chris̄te. fateor me miserum peccatorem supra modum et grauit̄ te offendisse. dissolute et prodigaliter virisse. te precor peccatorū maximus desolatus et omni refugio solaciū priuatus. qui non suz dignus a te exaudiri. Sed precor pie domine. si quis in celis sanctorū sanctarūue fuerit consolator. aut contritorū patronus. seu releuator oppessorū. te prestante mihi subueniat. Tu em̄ nosti obprobrium meum et confusionem. tu sis notus meus dux meus et adiutor meus. Indica queso mihi ad quem sanctorū et aduocatum me conuertā. Nec mora p̄canti sanct⁹ Jacobus aderat in via comes quem duduz peculiator elegerat in apostolum. apparuit aut̄ in peregrini specie dicēs Cur fles o care iuuenis. que causa merdis tui et quo tendis Dominus tecum. et saluus esto Recte ne sunt omnia. Cui cū per ordinē diffortunij narrasset euentus. ait apostolus. Si queris solacium confuge ad sancte Anne patrociniū Illā honores de cetero illam coles. vitem inq; vberimā. vnde p̄fluit vinum leticie et vite eterne. cuius botrus ceteris puchrior v̄go Maria. ac vinū expressum filius eius hiesus chris̄tus q̄ solus torcular calcavit. et mustum celestis glorie propinquit Illam